

การฟ้องความผิดหลายกระทง

- ▶ **มาตรา ๑๖๐ บัญญัติว่า** “ความผิดหลายกระทงจะรวมในฟ้องเดียวกันก็ได้ แต่ให้แยกกระทงเรียงเป็นลำดับกันไป
- ▶ ความผิดแต่ละกระทงจะถือว่าเป็นข้อหาแยกจากข้อหาอื่นก็ได้ ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้แยกสำนวนพิจารณาความผิดกระทงใดหรือหลายกระทงต่างหาก และจะสั่งเช่นนี้ก่อนพิจารณาหรือในระหว่างพิจารณาก็ได้”

การป้องกันความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ความผิดหลายกระทง คือ ความผิดหลายกรรมต่างกัน ตาม ป.อ. มาตรา ๕๑ ที่ให้ศาลลงโทษผู้กระทำความผิดทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป เพียงแต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษ ลดโทษลดมาตราส่วนโทษหรือไม่ก็ตาม เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกต้องไม่เกินกำหนดดังนี้

การป้องกันความผิดหลายกระทง (ต่อ)

(๑)

สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี

(๒)

ยี่สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี

(๓)

ห้าสิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป เว้นแต่กรณีที่ศาลลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

- ▶ การบรรยายฟ้องความผิดหลายกรรมต่างกันนั้น ในแต่ละกรรมยังคงอยู่ในบังคับ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๑)-(๓)
- ▶ ความผิดแต่ละกระทงมีองค์ประกอบความผิดและบทมาตราที่โจทก์ขอให้ลงโทษแตกต่างกัน โจทก์ก็ต้องบรรยายให้ครบองค์ประกอบของความผิดและอ้างมาตราในกฎหมายของแต่ละกระทงความผิดนั้น **ทั้งต้องระบุข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่กระทำความผิด รวมทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอสมควรในความผิดทุกกระทงเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีด้วย**

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

โจทก์ต้องบรรยายฟ้องให้ปรากฏว่า ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ถ้าบรรยายฟ้องเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ศาลไม่สามารถลงหลายกรรมได้ (ฎีกาที่ ๒๕๖๒/๒๕๑๕, ๒๕๘๖/๒๕๕๔)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๒๒๓/๒๕๕๖

โจทก์บรรยายการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียหายและฐานร่วมกันยกยอรวมกันมาในข้อเดียวกันคือ ข้อ ค. โดยมีได้บรรยายฟ้องแยกแยะการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ให้ปรากฏชัดแจ้งพอที่จะเห็นได้ว่าโจทก์ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามฟ้องข้อ ค. ในแต่ละข้อหาเป็นแต่ละกรรมแยกต่างหากจากกัน ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานทำให้เสียหายและฐานยกยอเป็นสองกรรมเกินจากที่กล่าวในฟ้องหาได้ไม่ ขัดต่อ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

หมายเหตุ แต่หากโจทก์บรรยายฟ้องชัดเจนว่าจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ด้วยวิธีการอย่างไร ศาลลงโทษหลายกรรมได้ (ฎีกาที่ ๓๐๖๔/๒๕๒๒)

ฎีกาที่ ๔๐๑๘/๒๕๖๒

โจทก์บรรยายฟ้องข้อ ๑.๓ ว่า ต่อมาภายหลังเกิดเหตุตามฟ้องข้อ ๑.๒ ซึ่งฟ้องข้อ ๑.๒ เกิดเหตุเมื่อประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ จนกระทั่งถึงประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๐ ต่อเนื่องกันตลอดมา วันที่เท่าใดไม่ปรากฏชัด เวลากลางวัน จำเลยกระทำอนาจารและกระทำชำเราผู้เสียหาย ซึ่งมีใช้ภริยาของจำเลย โดยจำเลยใช้อวัยวะเพศของจำเลยกระทำกับอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ด้วยการสอดใส่อวัยวะเพศของจำเลยเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย ทั้งนี้ไม่ว่าผู้เสียหายจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...โดยเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกันอีกรวมจำนวน ยี่สิบครั้ง การที่ระบุดอนท้ายฟ้องข้อ ๑.๓ ว่าเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกันอีก รวมจำนวนยี่สิบครั้ง เป็นการบรรยายรายละเอียดให้เห็นแล้วว่า จำเลยกระทำผิดลักษณะเดียวกันตามฟ้องข้อ ๑.๓ รวม ๒๐ ครั้ง ต่างกรรมต่างวาระกัน และโจทก์ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยทุกกรรมโดยโจทก์อ้าง ป.อ. มาตรา ๕๑ มาในคำขอท้ายฟ้องด้วยการที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้องข้อ ๑.๓ เพียงกรรมเดียว จึงไม่ถูกต้อง

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๓๗๓/๒๕๖๔

ฟ้องโจทก์แยกบรรยายการกระทำซึ่งอ้างว่าจำเลยกระทำความผิดตามลำดับเหตุการณ์ที่จำเลยปลอมหนังสือมอบอำนาจของโจทก์และปลอมลายมือชื่อโจทก์ กับใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมกล่าวอ้างต่อผู้พิพากษา ฟ้องโจทก์ทั้งสองข้อหาเป็นความผิดหลายกระทงซึ่งโจทก์รวมมาในฟ้องเดียวกันได้ เพียงแต่ให้แยกกระทงเรียงเป็นลำดับกันไป ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งการบรรยายการกระทำทั้งหลายตามลำดับเหตุการณ์เป็นการแยกกระทงเรียงเป็นลำดับกันไปตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องฟ้องแยกแต่ละกระทงเป็นข้อๆ ...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

... ดังนั้น การที่ฟ้องโจทก์บรรยายข้อ ๑ ข ว่าเป็นการกระทำ เพื่อให้ผู้พิพากษาหลงเชื่อว่าโจทก์ได้มอบอำนาจให้จำเลยตาม หนังสือมอบอำนาจปลอม จึงไม่ได้แยกต่างหากจากฟ้องข้อ ๑ ก และเท่ากับฟ้องโจทก์ได้บรรยายแล้วว่าจำเลยกระทำเพื่อให้ ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง อันเป็นการบรรยาย ถึงเจตนาพิเศษในการกระทำของจำเลยแล้ว **และเมื่อโจทก์อ้าง ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด จึงไม่อาจทำให้จำเลยเข้าใจว่า เป็นเจตนาพิเศษของบุคคลอื่นนอกจากจำเลยไปได้ จำเลยย่อม เข้าใจข้อหาได้ดีตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕)**

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

✿ แม้โจทก์บรรยายฟ้องเป็นหลายกระทง แต่หากศาลพิจารณาเห็นเป็น กระทงเดียว ศาลลงโทษจำเลยเป็นกรรมเดียวได้ (ฎีกาที่ ๕๘๐๕/๒๕๖๐)

ฎีกาที่ ๒๖๑๔/๒๕๖๒ (ปชญ)

การที่จำเลยที่ ๑ เบิกความอันเป็นเท็จสองครั้งในคดีเดียวกัน คือใน ชั้นไต่สวนมูลฟ้อง และชั้นพิจารณา แม้จะเป็นการเบิกความคนละ ครั้ง แต่ก็เป็นการนำสาระสำคัญของข้อความในเรื่องเดียวกัน ประโยค เดียวกัน มูลเหตุเดียวกันกล่าวอีกครั้ง โดยมีเจตนาให้โจทก์ต้องโทษ ในคดีเดียวกันเท่านั้น จึงเป็นการกระทำความผิดเดียว แต่เป็นความผิดต่อ กฎหมายหลายบท หาได้เป็นความผิดต่างกรรมไม่

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๔๕๐/๒๕๖๒

จำเลยที่ ๒ ร่วมกับพวกจัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นแล้วลงมติให้จำเลยที่ ๑ และโจทก์ออกจากการเป็นกรรมการของบริษัท และแต่งตั้งจำเลยที่ ๒ และ ส. เป็นกรรมการใหม่ และแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท แล้วจำเลยที่ ๒ ร่วมกับพวกลักเอาหุ้นของโจทก์เพื่อจะโอนให้จำเลยที่ ๓ จากนั้นจำเลยที่ ๒ นำมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการและผู้ถือหุ้นแล้วไปจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกับนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...เป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวเพื่อให้ นายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนแก้ไข กรรมการ จำนวนกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท รวมถึงจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงโอนหุ้นของโจทก์ไปให้จำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตาม ป.อ. มาตรา ๕๐

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๖๓๗/๒๕๕๘

การที่จำเลยเอาไปเสียซึ่งบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เสียหายที่ ๑ และนำไปใช้แสดงต่อ ภ. พนักงานธนาคารออมสิน ผู้เสียหายที่ ๒ จากนั้นจำเลยทำเอกสารคำขอเปิดบัญชี แบบคำขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ แบบแสดงข้อมูลลูกค้าและเอกสารเงื่อนไขการใช้บริการบัญชีเงินฝากและบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เสียหายที่ ๒ โดยกรอกข้อมูลในแบบคำขอเปิดบัญชี แบบคำขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ว่า จำเลยชื่อ ส. เป็นผู้ขอเปิดบัญชีและแสดงข้อมูลลูกค้าของผู้เสียหายที่ ๑ กับปลอมลายมือชื่อของผู้เสียหายที่ ๑ ในช่องลงชื่อผู้ขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์และในตำแหน่งบัตรประจำตัวประชาชน...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...แล้วนำแบบคำขอเปิดบัญชี แบบคำขอใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์ แบบแสดงข้อมูลลูกค้าและเอกสารเงื่อนไขการใช้บริการบัญชีเงินฝากและบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และตำแหน่งบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เสียหายที่ ๑ ดังกล่าวไปยื่นแสดงต่อ ภ. เพื่อขอเปิดบัญชีและใช้บริการบัตรอิเล็กทรอนิกส์กับผู้เสียหายที่ ๒ นั้น เป็นการกระทำต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน โดยมีเจตนาเพื่อให้ผู้เสียหายที่ ๒ เปิดบัญชีเงินฝากและทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่จำเลยเป็นหลัก แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องการกระทำ ความผิดของจำเลยแยกออกเป็นข้อ ๆ และการกระทำความผิดตามฟ้อง โจทก์ในแต่ละข้อเป็นความผิดสำเร็จในตัวก็ตาม การกระทำของจำเลยก็เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๕๐๕/๒๕๖๕

จำเลยกับพวกมีเจตนาหลอกลวงผู้เสียหายโดยการแสดงตนเป็นคนอื่น เพื่อให้ผู้เสียหายหลงเชื่อส่งเงินให้แก่จำเลยกับพวก โดยโอนเข้าบัญชีเงินฝากที่ได้เตรียมไว้ จากนั้นก็นำเอาบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้คู่กับบัญชีเงินฝากนั้นไปกดเอาเงินออกมาจากบัญชี จำเลยกับพวกกระทำไปโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อให้ได้เงินจากผู้เสียหายไป จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตาม ป.อ. มาตรา ๒๖๙/๕, ๒๖๙/๖, ๒๖๙/๗, ๓๔๒ (๑) ประกอบมาตรา ๘๓

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

 หมายเหตุ แต่ถ้าจำเลยลักบัตรอิเล็กทรอนิกส์ก่อน แล้วเอาบัตรนั้นไปกดเบิกถอนเงินออกมาใช้ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

ฎีกาที่ ๒๕๑๒/๒๕๕๐

โจทก์ฟ้องแยกเป็น ๒ ข้อ คือ ข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ การกระทำตามที่บรรยายฟ้องมาแต่ละข้อเป็นความผิดสำเร็จในตัวเอง โดยโจทก์บรรยายฟ้องข้อ ๑.๑ ว่า จำเลยได้ ลักทรัพย์และเอาไปเสียซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของธนาคาร ก. ที่ออกให้แก่ผู้เสียหายไปโดยทุจริต ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ธนาคาร ก. ผู้อื่นและประชาชน ความผิดดังกล่าวยอมสำเร็จเมื่อจำเลยลักเอาบัตรดังกล่าวไป...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...และโจทก์ได้บรรยายฟ้องข้อ ๑.๒ ว่าภายหลังการกระทำความผิดตามฟ้องข้อ ๑.๑ แล้ว จำเลยได้นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวไปใช้ลักทรัพย์เบิกถอนโอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของผู้เสียหายโดยทุจริต ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ธนาคาร ก. ผู้อื่นและประชาชน ดังนี้ การกระทำของจำเลยในข้อ ๑.๒ จึงเป็นคนละวาระกันกับการกระทำความผิดตามฟ้องข้อ ๑.๑ ทั้งทรัพย์ที่ได้จากการกระทำความผิดก็แตกต่างกัน จึงถือได้ว่าจำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาต่างกัน การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดหลายกรรม หาใช่กรรมเดียวไม่

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

กรณีความผิดหลายกระทง

- ≡ โจทก์จะฟ้องรวมกันมาในคดีเดียวกันก็ได้ หรือจะแยกฟ้องเป็นรายกระทงความผิดแต่ละสำนวนก็ได้
- ≡ หากโจทก์ฟ้องรวมกันมาเป็นคดีเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องขอให้นับโทษต่อเพราะศาลลงโทษจำเลยหลายกรรมได้ตาม ป.อ. มาตรา ๕๑ อยู่แล้ว
- ≡ แต่หากโจทก์แยกฟ้องแต่ละกระทงเป็นรายสำนวนคดี ต้องมีคำขอให้นับโทษต่อด้วย

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

กรณีแยกฟ้องเป็นรายกระทงหลายคดี โจทก์ต้องมีคำขอให้นับโทษแต่ละคดีติดต่อกันด้วย หากไม่มีคำขอเช่นนี้ ศาลไม่อาจสั่งให้นับโทษต่อกันได้ เพราะศาลไม่อาจพิพากษาเกินคำขอได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๒ (ฎีกาที่ ๕๐๐๒-๕๐๐๓/๒๕๕๕ และที่ ๑๔๕๑๗/๒๕๕๗)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ความผิดหลายกระทงที่เกี่ยวข้องกันจนอาจฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ แม้โจทก์แยกฟ้องเป็นรายสำนวนคดี การลงโทษจำเลยด้วยการนับโทษติดต่อกันย่อมตกอยู่ภายใต้บังคับ ป.อ. มาตรา ๕๑ (ฎีกาที่ ๕๕๑๗/๒๕๔๕)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๑๗๘/๒๕๖๕

ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเอกสาร
ท้ายคำแก้อุทธรณ์ของโจทก์ที่ ๑ ว่า คดีอาญาหมายเลขแดงที่
๑๒๔๒/๒๕๖๒ และคดีนี้ มีโจทก์และจำเลยเป็นคู่ความเดียวกัน
แม้วันเวลากระทำความผิดจะแตกต่างกัน แต่ก็เป็นเรื่องที่จำเลย
ทั้งสองซึ่งได้รับมอบหมายจากโจทก์ที่ ๑ ให้เป็นผู้จัดทำบัญชีและ
นำเงินไปเสียภาษีแทน กระทำการทุจริตเบียดบังเอาเงินที่มอบให้
นำไปเสียภาษีไป และจำเลยทั้งสองไม่คืนเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการ
ทำบัญชีและเสียภาษีแก่โจทก์ที่ ๑ เช่นเดียวกับคดีนี้ ...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

 ดังนั้น เมื่อคดีมีคู่ความเดียวกัน ลักษณะแห่งคดีและความผิดเป็นอย่างเดียว
เกี่ยวพันกัน โจทก์ที่ ๑ อาจฟ้องจำเลยทั้งสองสำหรับความผิดคดีนี้และคดีที่ขอให้
นับโทษคดีนี้ต่อเป็นคดีเดียวกันได้ แต่โจทก์ที่ ๑ แยกฟ้องคดีนี้เป็นอีกคดีหนึ่ง แยก
ต่างหากจากคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๔๒/๒๕๖๒ ดังกล่าวโดยศาลมิได้ตั้งรวม
พิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีนี้ทุก
กรรมโดยจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๒๐ ปี เต็มตามกำหนดไว้ใน ป.อ. มาตรา ๕๑ (๒)
แล้ว ย่อมไม่อาจนำโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีนี้ไปนับโทษต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑
ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๔๒/๒๕๖๒ ของศาลชั้นต้นได้ เพราะจะทำให้จำเลย
ที่ ๑ ต้องได้รับโทษจำคุกเกินกำหนดที่ ป.อ. มาตรา ๕๑ (๒) บัญญัติไว้ **ที่ศาลอุทธรณ์
ไม่นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๒๔๒/๒๕๖๒ ของ
ศาลชั้นต้นมานั้น ชอบแล้ว**

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ตัวอย่าง

การพิจารณาว่าเป็นความผิดหลายเรื่องเกี่ยวพันกันนั้น ส่วนใหญ่มักดูว่าบุคคลผู้กระทำความผิดเป็นคนเดียวกัน และกระทำความผิดต่อผู้เสียหายคนเดียวกันหลายเรื่อง เกี่ยวพันกันหรือไม่ หรืออาจมีผู้กระทำความผิดหลายคน แต่ทรัพย์สินที่ลักหรือรับของโจรเป็นสิ่งเดียวกัน (ฎีกาที่ ๓๒๕๘/๒๕๓๒ และที่ ๒๔๕๕/๒๕๕๐)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ความผิดหลายกระทงที่ไม่ได้เกี่ยวพันกันและไม่อาจฟ้องเป็นคดีเดียวกัน หรือรวมพิจารณาเข้าด้วยกันได้ เมื่อโจทก์แยกฟ้องเป็นรายสำนวน การนับโทษติดต่อกันย่อมไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับ ป.อ. มาตรา ๕๑ (ฎีกาที่ ๓๕๕๘/๒๕๔๓)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๓๑๓/๒๕๖๔

การรวมโทษของจำเลยทุกคดีแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกิน ๒๐ ปี ตาม ป.อ. มาตรา ๕๑ (๒) นั้น จะต้องปรากฏว่าการกระทำความผิดของจำเลยทุกคดีมีลักษณะเกี่ยวพันกันจนอาจจะฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง หรือรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกันได้ แต่โจทก์กลับแยกฟ้องเป็นหลายคดีและไม่มีการรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน แต่คดีนี้และคดีที่นับโทษต่อ จำเลยกระทำความผิดต่อผู้เสียหายต่างคนกันคดีแต่ละสำนวนไม่เกี่ยวพันกันและไม่อาจฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ ศาลย่อมนับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกันซึ่งอาจทำให้จำเลยต้องโทษจำคุกทุกคดีเกิน ๒๐ ปีได้ ไม่อยู่ในบังคับของ ป.อ. มาตรา ๕๑ (๒)

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๑๓๘/๒๕๖๕

ป.อ. มาตรา ๙๑ ให้อำนาจศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป และกรณีที่มีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี รวมโทษจำคุกทั้งสิ้นแล้วต้องไม่เกินยี่สิบปีนั้น เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษจำคุกในกรณีกระทำความผิดหลายกรรมที่เกี่ยวข้องกันและโจทก์ได้ฟ้องจำเลยเป็นคดีเดียวกันตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จำเลยถูกฟ้องหลายคดีและคดีแต่ละคดีเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกันจนศาลได้มีคำสั่งรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน ...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...และรวมถึงคดีที่เกี่ยวข้องกันแต่โจทก์กลับแยกฟ้องจำเลยเป็นหลายคดีและไม่มีการรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน จึงจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติ ป.อ. มาตรา ๙๑ (๒) สำหรับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๐๖๖/๒๕๖๒ นั้น ข้อเท็จจริงได้ความตามสำเนาคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเอกสารท้ายคำแถลงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาบับลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ของโจทก์ว่า คดีดังกล่าวเป็นคดีที่โจทก์ที่ ๒ คดีนี้เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองคดีนี้เป็นจำเลยในความผิดฐานร่วมกันเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินกระทำความผิดหน้าที่และฐานร่วมกันเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น ...

การฟ้องความผิดหลายกระทง (ต่อ)

...แม้ข้อหาความผิดที่ฟ้องจะเป็นอย่างเดียวกับคดีนี้ แต่เมื่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีเป็นคนละรายกันกับคดีนี้และพยานหลักฐานในคดีเป็นคนละชุดกัน จึงไม่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกัน ไม่อาจฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีเดียวกันหรือรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกันกับคดีนี้ได้ เมื่อศาลมีคำพิพากษาแต่ละคดีและให้นับโทษต่อกันตาม ป.อ. มาตรา ๒๒ แม้มีกำหนดระยะเวลาจำคุกเกินยี่สิบปี ก็พิพากษาให้บังคับเช่นนั้นได้ กรณีไม่เป็นการต้องห้ามตาม ป.อ. มาตรา ๙๑ (๒) ที่ศาลอุทธรณ์ไม่นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๐๖๖/๒๕๖๒ ของศาลชั้นต้นนั้น เป็นการไม่ชอบ

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖๑

มาตรา ๑๖๑ บัญญัติว่า “ถ้าฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ศาลสั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง หรือยกฟ้อง หรือไม่ประทับฟ้อง โจทก์มีอำนาจอุทธรณ์คำสั่งเช่นนั้นของศาล”

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

- » บทบัญญัตินี้เป็นเรื่องฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งต้องเป็นเรื่องที่ศาลเห็นเองแล้วก็สั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง
- » ฟ้องไม่ถูกต้องนี้อาจเกิดจากความพลั้งพลาด พิมพ์ผิดพลาดหรือหลงลืม เช่น ฟ้องไม่ได้ลงชื่อโจทก์ ผู้เรียง ผู้เขียนหรือพิมพ์ฟ้อง (ฎีกาที่ ๑๓๗๘/๒๕๖๔)

ฟองไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๓๘๖/๒๕๖๒ (ปชญ)

ตามฟองโจทก์ โจทก์ลงลายมือชื่อโจทก์แล้ว โดยผู้รับมอบอำนาจโจทก์ลงลายมือชื่อแทนโจทก์ เหตุที่ไม่ปรากฏลายมือชื่อผู้เรียง และผู้เขียนหรือพิมพ์ฟอง น่าจะเป็นเพราะโจทก์พิมพ์คำขอท้ายฟองเฉพาะด้านหน้า มิได้พิมพ์แบบพิมพ์ด้านหลังซึ่งจะมีช่องลายมือชื่อผู้เรียง หรือผู้พิมพ์ไว้ จึงถือเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย ซึ่งสามารถแก้ไขได้...

ฟองไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

...ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษายกฟ้องโจทก์ เพราะเหตุดังกล่าวโดยไม่สั่งให้โจทก์แก้ไขก่อนจึงไม่ถูกต้อง เห็นควรให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้โจทก์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด หากดำเนินการแล้วเสร็จให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค ๑ เพื่อพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๕๒๔๓/๒๕๕๓

คำฟ้องไม่มีลายมือชื่อโจทก์ทั้งสองเป็นฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เมื่อมีการยื่นคำร้องขอแก้ไขฟ้องโดยลงลายมือชื่อโจทก์ทั้งสองมาในส่วนของคำขอท้ายฟ้องก่อนวันนัดไต่สวนมูลฟ้องและศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต ดังนี้ **กรณีนี้ถือว่าศาลชั้นต้นได้สั่งโจทก์ให้แก้ฟ้องให้ถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง จนเห็นได้ว่าเป็นฟ้องถูกต้องตามกฎหมายแล้ว**

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๓๕๖/๒๕๒๔

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕ ประกอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา ๑๘ ให้อำนาจแก่ศาลชั้นต้นในการตรวจคำฟ้องซึ่งเป็นคำคู่ความโดยเด็ดขาด เมื่อปรากฏว่า คำฟ้องของโจทก์มีรายการช่องอายุ แต่ไม่ใส่ให้ครบถ้วน ที่อยู่ของจำเลยก็ผิดพลาดสับสน ศาลชั้นต้นจึงมีอำนาจสั่งคืนฟ้องให้โจทก์ไปแก้ไขให้ถูกต้องได้โดยชอบ

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

แต่ถ้าฟ้องโจทก์บรรยายมาไม่ครบองค์ประกอบความผิด ซึ่งถือว่าเป็นฟ้องไม่ชอบด้วยกฎหมายไปแล้ว ศาลจะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องไม่ได้ ศาลได้แต่ยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้อง

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๐๓๒/๒๕๕๘

โจทก์ทั้งสี่ฟ้องจำเลยทั้งแปดสิบสามในความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานและแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ โดยโจทก์ทั้งสี่มิได้บรรยายละเอียดในฟ้องว่าจำเลยทั้งแปดสิบสามได้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานว่าอย่างไร และแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการหรือเอกสารมหาชนว่าอย่างไร...

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

...เมื่อฟ้องของโจทก์ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยทั้งแปดสิบสามอันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานแจ้งความเท็จและฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการหรือเอกสารมหาชน จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) ศาลต้องยกฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๑

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

🌸 ศาลตรวจฟ้องแล้ว สามารถยกฟ้องได้โดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้องก่อน

ฎีกาที่ ๓๗๒๗/๒๕๖๑

โจทก์เป็นคนที่ไร้ความสามารถอยู่ในความอนุบาลของ ช. ผู้อนุบาลตามคำสั่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมาและคดีถึงที่สุดแล้ว โจทก์ฟ้องคดีนี้ให้จำเลยทั้งสามรับผิดตาม ป.อ. มาตรา ๘๓, ๓๕๐ โดยทำหนังสือมอบอำนาจให้ ม. เป็นผู้ฟ้องคดีแทนในขณะที่โจทก์ยังเป็นคนที่ไร้ความสามารถและอยู่ในความอนุบาลของ ช. เป็นการกระทำโดยโจทก์ไม่มีอำนาจ ต้องให้ ช. ผู้อนุบาลเป็นผู้กระทำการแทน กรณีหาใช่เป็นการบกพร่องในเรื่องความสามารถของโจทก์และจำต้องแก้ไขข้อบกพร่องนั้นเสียให้บริบูรณ์ภายในเวลาอันสมควรตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๕๖ ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕ ดังที่โจทก์อ้างไม่ เพราะเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องมาแต่ต้นแล้ว

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๔๘๖/๒๕๓๐

โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ใช้และครอบครองเครื่องโทรศัพท์ จำเลยซึ่งเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้นำความเท็จไปแจ้งผู้บังคับบัญชาจำเลย ว่า โจทก์ค้างชำระค่าเช่าโทรศัพท์ขอให้ระงับการใช้โทรศัพท์ของโจทก์ ผู้บังคับบัญชาของจำเลยหลงเชื่อจึงอนุมัติให้ระงับการใช้โทรศัพท์ที่จนโจทก์ต้องนำเงินไปชำระให้แก่จำเลย...

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

...เช่นนี้คำบรรยายฟ้องดังกล่าวหาเข้าลักษณะเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ใน ป.อ. มาตรา ๓๐๕ ไม่ เพราะไม่มีข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่าจำเลยได้กระทำให้โจทก์กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของโจทก์ หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายโจทก์ตามที่กฎหมายระบุไว้เลย ฟ้องโจทก์จึงไม่ครบองค์ความผิดตามบทมาตราดังกล่าว ศาลชอบที่จะพิพากษายกฟ้องโจทก์เสียได้

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

 การตรวจคำฟ้องตามมาตรา ๑๖๑ นี้ นำไปใช้กับการตรวจคำร้องขอให้
รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ด้วย

ฎีกาที่ ๓๒๘๒/๒๕๔๘

การรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ตาม พ.ร.บ.การรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้น
พิจารณาใหม่ฯ มีขั้นตอนการดำเนินคดีในศาลอยู่ ๓ ขั้นตอน คือ
ขั้นตอนแรกเป็นการตรวจคำร้อง ขั้นตอนที่สองเป็นการไต่สวนคำร้อง
และขั้นตอนที่สามเป็นการพิจารณาเนื้อหาของคำร้อง โดยมาตรา ๘
แห่ง พ.ร.บ.การรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ฯ ให้ผู้ร้องยื่นคำร้อง
ต่อศาลชั้นต้นที่ได้พิจารณาคดีนั้น...

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

...และมาตรา ๑๖ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่า
ด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน (ปัจจุบันเป็นกฎหมายว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว) และกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารมา
ใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีตาม พ.ร.บ. นี้ โดยอนุโลม ดังนั้น การตรวจ
คำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ จึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ใน ป.วิ.อ.
มาตรา ๑๖๑ โดยคำร้องต้องอ้างเหตุตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.การรื้อ
ฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ฯ ซึ่งศาลชั้นต้นต้องตรวจคำร้องของจำเลย (ผู้
ร้อง) ว่า ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ หากคำร้องของจำเลย (ผู้ร้อง) ไม่ปรากฏ
เหตุที่จะร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาพิพากษาใหม่ได้จะไม่ทำการไต่สวนคำ
ร้องก็ได้...

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

...แต่การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้อง โดยมีได้ทำความเห็นไปยังศาลอุทธรณ์ภาค ๑ เพื่อให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ มีคำสั่ง ไม่ชอบด้วย พ.ร.บ. การรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ฯ มาตรา ๑๐ เพราะอำนาจในการมีคำสั่งตามคำร้องในคดีนี้เป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และแม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิจารณายกคำสั่งของศาลชั้นต้น ก็ให้ศาลชั้นต้นรับคำร้องของผู้ร้องและให้ไต่สวนคำร้องต่อไปโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.การรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ฯ ก็ตาม แต่เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกาแล้ว ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาคำร้องและมีคำสั่งยกคำร้องของจำเลย (ผู้ร้อง) ได้โดยไม่ต้องยื่นสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และศาลชั้นต้นมีคำสั่งใหม่

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ศาลยกฟ้องเพราะเหตุที่โจทก์บรรยายฟ้องมาไม่ถูกต้อง เป็นกรณียังมีได้วินิจฉัยชี้ขาดในเนื้อหาการกระทำของจำเลยว่าการทำความผิดหรือไม่ โจทก์นำคดีมาฟ้องใหม่ได้ (ฎีกาที่ ๒๕๕๕/๒๕๖๔)

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๕๒๓/๒๕๓๘

เหตุที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องโจทก์ในคดีก่อนเนื่องมาจากคำฟ้องไม่ได้บรรยายว่าข้อความเท็จที่จำเลยทั้งสองในคดีนี้ แสดงหรือข้อความจริงที่จำเลยทั้งสองในคดีนี้ปกปิดเป็นอย่างไร ทั้งไม่ได้บรรยายว่าจำเลยคนใดหลอกลวงโจทก์ให้สั่งจ่ายเช็คภายหลังที่จำเลยทั้งสองได้โอนที่ดินและอาคารให้แก่จำเลยที่ ๓ ซึ่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน เห็นได้ว่า คำสั่งและคำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองในคดีก่อนยังมีได้วินิจฉัยชี้ขาดในเนื้อหาการกระทำของจำเลยทั้งสองว่าได้กระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ถือไม่ได้ว่าได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ตามฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔) ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำ

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

- ❁ คดีก่อนศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ไม่ได้ลงลายมือชื่อในคำฟ้อง ยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหา สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยังไม่ระงับ โจทก์นำคดีนี้มาฟ้องใหม่ได้ (ฎีกาที่ ๕๘๓๔/๒๕๓๐)
- ❁ คดีก่อนศาลยกฟ้องเพราะโจทก์บรรยายฟ้องเคลือบคลุม บรรยายเวลาการกระทำผิดในอนาคต ไม่พอทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี จึงยังไม่มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง โจทก์มีสิทธิฟ้องจำเลยได้ใหม่ (ฎีกาที่ ๑๕๕๐/๒๕๒๔)

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องหรือฟ้องผิดศาล ฟ้องใหม่ได้

ฎีกาที่ ๑๓๘๓๘/๒๕๕๕

คดีก่อนศาลชั้นต้นยกฟ้องโดยวินิจฉัยว่า ท. โจทก์มิใช่เป็นผู้ได้รับความเสียหายจึงมิใช่ผู้เสียหายไม่มีอำนาจร้องทุกข์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒ (๔) พนักงานสอบสวนย่อมไม่มีอำนาจสอบสวน การสอบสวนของพนักงานสอบสวนจึงเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง ทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องตามป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ เห็นได้ว่า คดีดังกล่าวศาลพิพากษายกฟ้องโดยยังมีได้วินิจฉัยถึงการกระทำของจำเลย ทั้งสามตามข้อกล่าวหาของโจทก์ จึงถือไม่ได้ว่าเป็นคำพิพากษาที่ได้วินิจฉัยในความผิดซึ่งได้ฟ้อง อันจะเป็นเหตุให้สิทธิของโจทก์ที่จะนำคดีมาฟ้องใหม่ระงับสิ้นไปตามป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔) ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีก่อน

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

การที่คู่ความสมยอมกันดำเนินคดีโดยไม่สุจริต เพื่อให้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ฟ้อง ไม่มีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไป ฟ้องใหม่ได้ (ฎีกาที่ ๕๐๒๒/๒๕๕๓)

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๓๓๔/๒๕๓๘

หลักการของ ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔) ที่บัญญัติให้สิทธินำคดีอาญา
มาฟ้องระงับไปเมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง
อันเป็นหลักการห้ามดำเนินคดีซ้ำสองแก่จำเลยนั้น **จะต้องปรากฏว่า**
คดีก่อนเป็นกรณีที่จำเลยถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอย่างแท้จริง หาก
ปรากฏว่าคดีก่อนเป็นการฟ้องร้องดำเนินคดีอย่างสมยอมกัน แม้ว่า
เป็นการกระทำความผิดเดียวกัน ก็ถือไม่ได้ว่าการกระทำกรรมนั้นจำเลย
เคยถูกฟ้องและศาลได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดอันจะมีผลทำให้
สิทธินำคดีมาฟ้องในความผิดกรรมนั้นระงับไปไม่

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขฟ้องแล้ว แต่ศาล
ไม่พิจารณาให้ กลับพิพากษายกฟ้อง
โจทก์เพราะไม่บรรยายวันเวลาในการ
กระทำผิดของจำเลย **เป็นการดำเนิน**
กระบวนการพิจารณาไม่ชอบ ฟ้องใหม่ได้

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๑๓๕/๒๕๕๔ (ปชญ)

ในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำสั่งประทับฟ้องของโจทก์ไว้พิจารณาแล้ว เมื่อโจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๓ วรรคแรก ศาลชั้นต้นจะต้องพิจารณาคำร้องขอแก้ฟ้องของโจทก์ก่อนว่ามีเหตุอันควรอนุญาตหรือไม่ แล้วจึงดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป แต่ศาลชั้นต้นกลับวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์มีได้บรรยายถึงวันเวลาที่จำเลยกระทำความผิด จำเลยไม่อาจต่อสู้คดีได้ ฟ้องโจทก์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) โดยมีได้มีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอแก้ฟ้องของโจทก์เสียก่อน จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกฎหมาย ถือไม่ได้ว่าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องแล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยในคดีนี้ได้โดยไม่ต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔)

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ศาลยกฟ้องเพราะเหตุที่โจทก์บรรยายฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด เป็นกรณีที่วินิจฉัยชี้ขาดในเนื้อหาการกระทำของจำเลยแล้ว โจทก์นำคดีมาฟ้องใหม่ไม่ได้ เป็นฟ้องซ้ำ (ฎีกาที่ ๒๘๕/๒๕๖๐)

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๕๑๐/๒๕๔๕

ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ววินิจฉัยว่าคดี
ไม่มีมูล พิพากษายกฟ้อง จึงเท่ากับศาลชั้นต้น
ได้วินิจฉัยในประเด็นแห่งความผิดแล้ว ถือได้
ว่ามีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิด
ซึ่งโจทก์ได้ฟ้องแล้ว โจทก์ฟ้องใหม่ไม่ได้

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๓๑๑/๒๕๖๓

ข้อเท็จจริงในคดีนี้กับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๓๓๓/๒๕๖๑ ของศาลชั้นต้น
ปรากฏว่า ช. ขับรถกระบะเพื่อไปพาคณะต่างด้าวชาวกัมพูชาซึ่งเข้ามาและอยู่ใน
ราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนกฎหมายที่ป่าอ้อยรวม ๕๘ คน โดย ช. แจงให้ ม. ขับรถ
กระบะเพื่อไปรับคนต่างด้าวดังกล่าวด้วย โดยอ้างว่าจำเลยใช้ให้ขับรถไปรับคน
ต่างด้าวจำนวนดังกล่าว ภายหลังบรรทุกคนต่างด้าวขึ้นรถกระบะทั้งสองคันแล้ว
ช. กับ ม. ก็ขับติดตามกันออกมาจากป่าอ้อยจนกระทั่งถูกเจ้าหน้าที่ทหารจับกุม
ตัวพร้อมรถกระบะและคนต่างด้าวรวม ๕๘ คน พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็น
ว่า ช. กับ ม. มีเจตนาที่จะร่วมกันไปรับคนต่างด้าวทั้ง ๕๘ คน ซึ่งรวมอยู่ที่
ป่าอ้อย แม้มีการใช้รถกระบะไปรับคนต่างด้าวดังกล่าว ๒ คัน โดย ช. กับ ม.
ขับรถกันคนละคันก็ตาม ...

ฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ต่อ)

... แต่ก็เนื่องมาจากภาระเพียงคนเดียวไม่สามารถบรรเทาทุกคนต่างด้าวได้หมด และคนต่างด้าวที่ไปรับก็รวมตัวกันอยู่ที่แห่งเดียวกัน ภายหลังจากรับคนต่างด้าวแล้วยังชำระภาระตามกันเพื่อพาคนต่างด้าวไปเพื่อให้พ้นการจับกุมโดยปลายทางเป็นที่แห่งเดียวกันอีก อันเป็นการกระทำในคราวเดียวกัน ต่อเนื่องกันไป จึงต้องถือว่า ฐ. กับ ม. มีเจตนาร่วมกันเพื่อพาคนต่างด้าวทั้ง ๕๘ คน ไปเพื่อให้พ้นจากการจับกุมตามเจตนาที่มีมาแต่แรก การกระทำของ ฐ. กับ ม. จึงเป็นการกระทำอันเดียวกัน และมีเจตนาอย่างเดียวกัน เกิดขึ้นในคราวเดียวกันต่อเนื่องกันไป เป็นการกระทำความผิดเพียงกรรมเดียว มีโทษหลายกรรมต่างกัน เมื่อโจทก์เคยยื่นฟ้องจำเลยร่วมกับ ม. ตามคดีอาญานหมายเลขแดงที่ ๓๓๓๗/๒๕๖๑ ของศาลชั้นต้น ในการกระทำอันเดียวกันกับคดีนี้ไปแล้ว โดยศาลพิพากษายกฟ้องจำเลย คดีถึงที่สุด การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยว่าร่วมกับ ฐ. เป็นคดีนี้อีก ซึ่งเป็นการกระทำอันเดียวกันกับคดีก่อน จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าวตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔)

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต

❤️ **มาตรา ๑๖๑/๑ บัญญัติว่า** “ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ หากความปรากฏต่อศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลย หรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ ให้ศาลยกฟ้องและห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

❤️ การฟ้องคดีโดยไม่สุจริตตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการที่โจทก์จงใจฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาอื่นซึ่งถึงที่สุดแล้วโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรด้วย”

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

บทบัญญัติที่เพิ่มเติมใหม่นี้มาจากหลักการที่ว่า ในปัจจุบันมีการใช้สิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาโดยไม่สุจริต หรือบิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อถ่มถั่ง หรือเอาเปรียบจำเลยในหลายกรณี หรือฟ้องคดีโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้ตามปกติธรรมดา เพื่อให้จำเลยยอมกระทำหรือไม่กระทำการ อันเป็นการมิชอบ โดยเฉพาะการฟ้องเพื่อคุกคามการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของจำเลยในการป้องกันตนเองหรือปกป้องประโยชน์สาธารณะ หรือการฟ้องโดยผู้เสียหายไม่ยอมมาปรากฏตัว อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ที่ถูกฟ้องร้องและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีการปรับปรุงให้การพิจารณาพิพากษาคดีอาญามีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และสามารถคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

(๑) เฉพาะคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์เท่านั้น ที่ห้ามโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต

ส่วนคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์นั้น ผ่านกระบวนการสืบสวน สอบสวนหาพยานหลักฐานมาแล้วจากพนักงานสอบสวน โดยพนักงานอัยการเป็นผู้กั้นกรอกรายละเอียดข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอีกชั้นหนึ่งแล้ว จึงใช้ดุลพินิจในการสั่งฟ้องคดี ซึ่งย่อมเป็นหลักประกันได้ว่าพนักงานอัยการที่ได้ชื่อว่าเป็นทนายของแผ่นดินฟ้องคดีโดยสุจริต

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

(๒) ความไม่สุจริตของราษฎรที่เป็นโจทก์นั้นปรากฏต่อศาลเอง หรือจากพยานหลักฐานที่ศาลเรียกมา

 ซึ่งน่าจะรวมถึงการที่จำเลยได้แถลงให้ศาลทราบถึงข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายแล้วตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๕/๒ (ที่เพิ่มเติมใหม่) ทำให้ศาลเรียกบุคคล เอกสารหรือวัตถุตั้งที่จำเลยแถลงมาพิจารณาถึงความไม่สุจริตในการฟ้องคดีของโจทก์ได้

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

(๓) ลักษณะการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง ต้องกระทำไปเพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลย หรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ

 การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ครอบคลุมถึงกรณีโจทก์นั้นปฏิเสธคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาที่ ถึงที่สุด โดยปราศจากเหตุผลอันสมควรด้วย

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

เช่น ศาลเคยตัดสินลงโทษจำคุกนาย ก. มาแล้ว และคดีถึงที่สุด แต่นาย ก. ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาดังกล่าว กลับหลบหนีไปไม่ยอมรับโทษ เช่นนี้ นาย ก. ย่อมไม่สามารถนำคดีมาฟ้องผู้อื่นให้ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาต่อศาลได้อีก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง จำเลยที่หลบหนีคดีอาญาที่ถึงที่สุดแล้ว จะมาเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาต่อบุคคลอื่นไม่ได้ แต่จำเลยที่หลบหนีนี้ยังสามารถดำเนินคดีผ่านทางเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานอัยการได้

พฤติการณ์การใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ฎีกาที่ ๓๗๖/๒๕๖๑

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คืนรถยนต์ของกลางและยื่นบัญชีระบุพยานเป็นพยานบุคคล ๓ ปาก โดยเป็นพยานนำ ๒ ปาก และเป็นพยานนำหรือหมายอีก ๑ ปาก เมื่อถึงวันนัดไต่สวนคำร้อง ผู้ร้องขอเลื่อนคดีอ้างเพียงว่า ๓. ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ร้องไม่อาจมาศาลได้ เนื่องจากติดธุระ โดยไม่ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เลื่อนคดี ผู้ร้องยื่นคำร้องขอถอนคำร้องขอคืนของกลางทันทีว่า เนื่องจากผู้ร้องไม่มีพยานมาศาล ผู้ร้องมีความประสงค์จะขอถอนคำร้องขอคืนของกลาง และจะนำคำร้องขอคืนของกลางมายื่นต่อศาลใหม่ภายในอายุความ...

พฤติการณ์การใช้สิทธิโดยไม่สุจริต (ต่อ)

...พฤติการณ์ของผู้ร้องจึงทำให้คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่ให้เลื่อนคดีไม่เป็นผล และเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อเอาเปรียบในเชิงคดี อันเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ศาลชั้นต้นชอบที่จะยกคำร้องเสีย และเมื่อผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบให้เห็นว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกริบ มิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำความผิด จึงไม่อาจสั่งคืนรถยนต์ของกลางให้แก่ผู้ร้อง

พฤติการณ์การใช้สิทธิโดยไม่สุจริต (ต่อ)

หมายเหตุ

ฎีกาดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงการยกตัวอย่างพฤติการณ์ของการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตเท่านั้น เนื่องจากเป็นเรื่องการถอนคำร้องขอคืนของกลางหาใช่การถอนฟ้องในคดีอาญาซึ่งไม่สามารถนำมาฟ้องใหม่ได้ หากมิเข้าเงื่อนไขตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๖ (๑) ถึง (๓)

พฤติการณ์ฟ้องคดีเพื่อถ่วงถ่วงเอาเปรียบจำเลย

ฎีกาที่ ๖๔๓๐/๒๕๖๐

การที่จำเลยกับ อ. เข้าไปเก็บผลผลิตปาล์มน้ำมันไปขายได้เงิน ๗๑๓,๓๓๓ บาท จริง ซึ่งรายได้ดังกล่าวเป็นดอกผลของทรัพย์มรดกของผู้ตายต้องแบ่งแก่ทายาททุกคนเท่า ๆ กัน แต่จำเลยกลับแบ่งให้ โจทก์และ จ. ไม่เท่ากัน ส่วนที่เหลือจำเลยกับ อ. ได้ไปเกินกว่าส่วนแบ่งที่ตนควรจะได้รับ เมื่อฝ่ายโจทก์ทวงถาม ฝ่ายจำเลยกลับทำให้โจทก์ฟ้อง พฤติการณ์ของจำเลยกับพวกย่อมทำให้โจทก์เข้าใจได้ว่า จำเลยกับพวกร่วมกันเบียดบังเอาเงินผลผลิตปาล์มน้ำมันไปเป็นของตนโดยทุจริต...

พฤติการณ์ฟ้องคดีเพื่อถ่วงถ่วงเอาเปรียบจำเลย (ต่อ)

...ดังนั้น การที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกับพวกร่วมกันยกออกเงินผลผลิตปาล์มน้ำมันตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๕๗๓/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้น จึงเป็นการใช้สิทธิทางศาลกล่าวหาจำเลยไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น หากโจทก์เอาความอันเป็นเท็จฟ้องจำเลย การที่จำเลยมาฟ้องโจทก์หาว่าโจทก์เอาความอันเป็นเท็จฟ้องจำเลย ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๘๕๓/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้น ทั้งที่รู้แล้วว่าเรื่องที่จำเลยนำมาฟ้องโจทก์เป็นความเท็จ จึงเป็นฟ้องเท็จตาม ป.อ. มาตรา ๑๗๕

พฤติการณ์ฟ้องคดีเพื่อกลับแก้ล้างเอาเปรียบจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๒๖/๒๕๖๔

ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๓๖๐/๕๕ ของศาลแขวงสมุทรปราการ จำเลยยกเรื่องการบรรยายฟ้องในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๒๒๘๓/๕๕ ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งบรรยายฟ้องว่า “...จำเลยทั้งเก้ามีพฤติการณ์แสดงถึงความไม่สุจริต นอกลด หลอกหลวงชาวต่างชาติ...” มาเป็นเหตุอ้างในฟ้องเพื่อให้โจทก์รับผิดในข้อหาหมิ่นประมาทร่วมกับบริษัท จ. และ พ. การที่จำเลยฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาจึงเป็นการบ่งชี้ว่า จำเลยมีเจตนาที่จะทำให้โจทก์ได้รับความเดือดร้อนและเสียหายจากการที่ต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาญา ทั้งเมื่อพิจารณาจากข้อความที่จำเลยอ้างว่ามีเนื้อหาหมิ่นประมาทจำเลยนั้น ก็เป็นเพียงข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีเหตุสมควรที่จะเพิกถอนนิติกรรม ซึ่งเป็นข้อหาหนึ่งในคำฟ้องคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๒๒๘๓/๕๕ ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ...

พฤติการณ์ฟ้องคดีเพื่อกลับแก้ล้างเอาเปรียบจำเลย (ต่อ)

...จึงต้องถือว่า เป็นเรื่องที่คุณ่ความหรือทนายความของคุณ่ความแสดงความคิดเห็นหรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเพื่อประโยชน์แก่คดีของตนตามป.อ. มาตรา ๓๓๑ ย่อมไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท และจำเลยซึ่งมีอาชีพนักกฎหมายย่อมทราบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวดีว่า การกระทำของโจทก์ไม่มีมูลความผิดฐานหมิ่นประมาท แต่ยื่นฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ของศาลแขวงสมุทรปราการ อันเป็นการใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะก่อให้เกิดความเสียหาย ส่วนการที่ศาลจังหวัดสมุทรปราการเพิกถอนคำสั่งที่รับฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๕ เป็นไม่รับฟ้องแล้วให้ไปฟ้องจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๕ ต่อศาลที่คดีอยู่ในเขตอำนาจนั้น ก็หาใช่เหตุที่จำเลยจะยกขึ้นอ้างเพื่อฟ้องโจทก์ไม่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ย่อมเป็นการละเมิดต่อโจทก์

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ

เช่น ผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีจำเลยเพื่อใช้เป็นข้ออ้างในการเรียกร้องเงินทอง/ผลประโยชน์จากจำเลย เมื่อจำเลยยอมตกลงจ่ายเงินให้ตามจำนวนที่โจทก์ต้องการแล้ว โจทก์ก็ดำเนินการถอนฟ้องคดีอาญาในความผิดฐานยักยอกนั้นเสีย ซึ่งตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๖ เมื่อเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว พนักงานอัยการไม่สามารถที่จะยื่นฟ้องคดีนั้นได้อีก

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

เช่น ญาติผู้ตายเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาต่อจำเลยขอหมายค้นตาย ทั้ง ๆ ที่ทราบดีว่ากระบวนการชั้นสอบสวนอยู่ระหว่างพนักงานอัยการพิจารณาว่าจะตั้งฟ้อง/ไม่ฟ้อง แล้วโจทก์รีบดำเนินการให้จำเลยจ่ายเงินและนำสืบอย่างหลวม ๆ เพื่อให้ศาลสงฆ์ในพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยกระทำความผิดฐานดังกล่าวจริงหรือไม่ เพื่อให้คดีที่ตนฟ้องจบโดยเร็ว อันเป็นการสมยอมกันดำเนินคดีโดยไม่สุจริต เพื่อให้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ได้ฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔) ซึ่งจะทำให้พนักงานอัยการไม่สามารถฟ้องคดีได้อีก เพราะจะเป็นการฟ้องซ้ำนั่นเอง

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๒๖/๒๕๖๐

การที่โจทก์ถูกประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่กลับมาฟ้องคดีโดยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงจากการกระทำอันไม่สุจริตของตนว่า เงินฝากในบัญชีไม่ใช่เงินได้ของโจทก์ แต่เป็นเงินที่บริษัท ค. จ่ายเป็นค่าสินบนให้แก่พนักงานของรัฐ บริษัท ค. เป็นบริษัทมหาชนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่สามารถถอนเงินจากบัญชีไปให้นักการเมืองได้โดยตรง จึงทำสัญญาจ้างบริษัท ย. ซึ่งโจทก์เป็นกรรมการเพื่ออำพรางการจ่ายเงินดังกล่าวและโจทก์ยอมนำเงินตามเช็คของบริษัท ย. ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเงินที่บริษัท ค. จ่ายให้เข้าบัญชีเงินฝากของตนโดยได้รับคำตอบแทนเพื่อให้เพิกถอนการประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ **จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ต้องห้ามตาม ป.พ.พ. มาตรา 5 โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง**

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๔๑/๒๕๖๐

โจทก์รู้ดีอยู่แล้วว่าเช็คพิพาทไม่มีมูลหนี้ แต่กลับรับสมอ้างเป็นเจ้าของเงินกู้ของ ป. และนำเช็คพิพาทจาก ก. ภริยาโจทก์มาฟ้องจำเลยทั้งสอง การกระทำของโจทก์จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตตาม ป.พ.พ. มาตรา ๕ โจทก์จึงไม่ใช่ผู้ทรงเช็คโดยสุจริต ถือไม่ได้ว่าโจทก์เป็นผู้ทรงเช็คพิพาทตาม ป.พ.พ. มาตรา ๕๐๔ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

✿ ยื่นฟ้องต่อศาลในพื้นที่ห่างไกล เพื่อให้จำเลยได้รับความยากลำบากในการเดินทางไปต่อสู้อคดี

ฎีกาที่ ๓๑๕/๒๕๖๐

โจทก์มิได้เป็นแกนนำหรือเข้าร่วมการชุมนุมตามข่าวที่ปรากฏ ถือได้ว่าข่าวหรือข้อมูลเกี่ยวกับตัวโจทก์เป็นข้อมูลอันเป็นเท็จ เมื่อข่าวดังกล่าวระบุว่า การชุมนุมมีการนำรถบรรทุกสิบล้อมาปิดถนน อันเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เป็นเหตุให้รถทุกประเภทไม่สามารถสัญจรผ่านไปมาได้ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ย่อมทำให้โจทก์ซึ่งตามข่าวระบุว่า เป็นแกนนำการชุมนุมได้รับความเสียหายแก่ชื่อเสียงได้...

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

...จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ให้บริการยินยอมให้มีการนำข้อมูลอันเป็นเท็จดังกล่าวเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยประการที่น่าเกิดความเสียหายแก่โจทก์หรือประชาชน จึงมีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๑) หนังสือพิมพ์รายวัน ม. ของจำเลยที่ ๑ เผยแพร่และวางจำหน่ายทั่วราชอาณาจักร ส่วนเว็บไซต์ ม. ออนไลน์ก็เผยแพร่โดยระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ผู้สนใจสามารถติดตามข่าวได้ทั่วราชอาณาจักรเช่นเดียวกัน ถือได้ว่าการกระทำตามฟ้องเกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร โจทก์จึงใช้สิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช) ได้ ไม่ถือว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมุ่งหวังผลอย่างอื่น
ยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบ (ต่อ)

 หมายเหตุ

จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ว่า มูลคดีมิได้เกิดในเขตอำนาจศาลชั้นต้น เพราะผู้ใดจะนำหนังสือพิมพ์ ม. ตามฟ้องไปให้โจทก์อ่านที่ใด หรือโจทก์จะอ่านข่าวเว็บไซต์ ม. ออนไลน์ตามฟ้องที่ใด จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย การที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ต่อศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช) จึงไม่ชอบและเป็น การกลับแก้งจำเลยที่ ๑ ให้ต้องเดือดร้อน

ฟ้องคดีในข้อหาที่หนักกว่าความเป็นจริง

 การกระทำของจำเลยเป็นเพียงการทำร้ายร่างกาย แต่ฟ้องในข้อหา พยายามฆ่าหรือพยายามฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

ฎีกาที่ ๖๐๒๐/๒๕๕๕

การที่จำเลยที่ ๑ ร่วมเดินทางไปกับพวกไปที่เกิดเหตุโดยทราบมาก่อนแล้ว ว่าพวกของจำเลยที่ ๑ จะไปทำร้ายผู้เสียหาย และหลังเกิดเหตุก็หลบหนีไปด้วยกัน แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาที่จะร่วมทำร้ายผู้เสียหายกับพวกซึ่งมีการคิดไตร่ตรองไว้ก่อนแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงมีเจตนาเพียงต้องการทำร้ายผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเท่านั้น แต่เมื่อผลการกระทำนั้นไม่ทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ แต่พลาดไปถูกผู้ตายจนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผลแห่งการกระทำนั้น...

ฟ้องคดีในข้อหาที่หนักกว่าความเป็นจริง (ต่อ)

...จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามทำร้ายร่างกายผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตาม ป.อ. มาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๘๐ และ ฐานทำร้ายผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและไม่มีเจตนาฆ่า แต่เป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตายโดยพลาด ตาม ป.อ. มาตรา ๒๕๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๖๐ อันเป็นความผิดหลายอย่างซึ่งรวมอยู่ในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนโดยพลาดตามที่โจทก์ฟ้อง และเป็นความผิดได้ในตัว ศาลฎีกาสามารถลงโทษในความผิดดังกล่าวตามที่ไต่ความได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๒ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๒๑๕ และ ๒๒๕

ฟ้องคดีในข้อหาที่หนักกว่าความเป็นจริง (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๒๐๘/๒๕๕๘

จำเลยเพียงแต่แสดงตัวว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจและสอบถามว่าเสพยาเสพติดหรือไม่ แล้วขอตรวจค้นตัวผู้เสียหายทั้งสองก่อนที่จะล้วงเอากระเป๋าสตางค์ของผู้เสียหายที่ ๑ เอามูหรืของผู้เสียหายที่ ๒ ไปและบอกว่าจะพาไปตรวจปัสสาวะ หากไม่พบสารเสพติดก็จะปล่อยตัวไปนั้น ไม่ปรากฏว่ามีการใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายแต่อย่างใด จึงไม่เป็นความผิดฐานร่วมกันชิงทรัพย์ตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ คงฟังได้เพียงว่า จำเลยร่วมกับพวกที่ยังหลบหนีกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ (๑) (๖) (๗) วรรคสอง ซึ่งความผิดฐานนี้เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของความผิดฐานชิงทรัพย์ที่ศาลฎีกามีอำนาจลงโทษให้ถูกต้องได้ เพราะมีโทษเบากว่าความผิดฐานชิงทรัพย์ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๒ วรรคท้าย และมาตรา ๒๑๕ ประกอบมาตรา ๒๒๕

การฟ้องเพื่อคุ้มครองการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของจำเลย

 การฟ้องเพื่อคุ้มครองการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของจำเลยในการป้องกันตนเอง หรือปกป้องประโยชน์สาธารณะ

ฎีกาที่ ๒๘๑๓/๒๕๕๘

การเปิดบ่อนที่มีเจ้าพนักงานตำรวจชั้นผู้ใหญ่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย มิใช่เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่ประชาชนโดยทั่วไปประสงค์จะทราบเท่านั้น เพราะเป็นที่รู้กันอยู่ทั่วไปว่า การพนันเป็นการมอมเมาประชาชนให้หลงใหลในอบายมุข ก่อให้เกิดการกระทำความผิดอื่นตามมาเป็นลูกโซ่ มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หากนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลปราบปรามอาชญากรรม กลับมาก่อทำความผิดเสียเอง ...

การฟ้องเพื่อคุ้มครองการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของจำเลย (ต่อ)

นอกจากจะนำมาซึ่งความเสื่อมศรัทธาต่อวงการราชการตำรวจแล้ว ยังมีผลกระทบต่อปราบปรามอาชญากรรมอีกด้วย ที่จำเลยทั้งสองทำการสัมภาษณ์ พล.ต.อ. ส. ประธานสอบข้อเท็จจริงกรณีบ่อนรัชดาซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ก็เพื่อทำให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องปรากฏไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองมีสาเหตุโกรธเคืองกับโจทก์มาก่อน เชื่อว่าจำเลยทั้งสองกระทำไปโดยสุจริต เป็นการติชมด้วยความเป็นธรรมซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ แม้จะมีข้อความหมิ่นประมาท การกระทำนั้นย่อมไม่เป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๒๕ (๓)

ผลของการที่ศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต

เมื่อศาลเห็นว่าราษฎรผู้เป็นโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ศาลต้องพิพากษายกฟ้อง ซึ่งผลของการที่ศาลยกฟ้องคือ

ห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

ผลของการที่ศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

การห้ามโจทก์ยื่นฟ้องเรื่องเดียวกันเป็นคดีใหม่อีกนั้น หาได้กระทบหลักการทั่วไปในเรื่องสิทธินำคดีอาญามาฟ้องในกรณีที่มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดที่ได้ฟ้อง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๕ (๔) ไม่ เนื่องจากมาตรา ๑๖๑/๑ เป็นบทบัญญัติโดยเฉพาะที่ใช้บังคับแก่กรณีที่โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตและกรณีอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้เท่านั้น ดังนั้น แม้ในส่วนของจำเลยที่ถูกฟ้อง ศาลจะยังมีได้วินิจฉัยว่ากระทำความผิดตามที่ถูกโจทก์ฟ้องจริงหรือไม่ โจทก์ก็ไม่สามารถนำเรื่องเดียวกันนั้นมาฟ้องจำเลยได้อีก

ผลของการที่ศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

- ❖ กรณีมีผู้เสียหายหลายคน หากผู้เสียหายคนหนึ่งใช้สิทธิฟ้องคดีโดยไม่สุจริตและศาลพิพากษายกฟ้อง ย่อมไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายคนอื่น ๆ ที่จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อจำเลย
- ❖ แสดงให้เห็นว่า การเป็นโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตนั้น ให้พิจารณาถึงพฤติการณ์ของโจทก์แต่ละคนเป็นสำคัญ ไม่ควรเหมารวมไปถึงผู้เสียหายคนอื่น ๆ ในมูลคดีเดียวกัน

ผลของการที่ศาลยกฟ้องเพราะโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต (ต่อ)

- ❁ กรณีราษฎรเป็นโจทก์ใช้สิทธิฟ้องคดีโดยไม่สุจริตและศาลพิพากษายกฟ้อง ไม่ตัดอำนาจของพนักงานอัยการที่จะยื่นฟ้องคดีนั้นใหม่
- ❁ การที่ศาลพิพากษายกฟ้องโจทก์เพราะโจทก์ใช้สิทธิฟ้องคดีโดยไม่สุจริตแล้ว เมื่อโจทก์ฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นอีกไม่ได้ โจทก์ย่อมดำเนินคดีผ่านทางกระบวนการของรัฐ โดยการร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แล้วส่งต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาว่าจะสั่งฟ้องคดีหรือไม่ฟ้องคดี เพราะกฎหมายให้อำนาจพนักงานอัยการในการยื่นฟ้องคดีนั้นใหม่ได้

